

Posamezna številka 6 vinarjev.

„DAN“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 1. uri zjutraj; v ponedeljkah pa ob 8. uri zjutraj. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnishču mesečno K 1.20, z dostavljanjem na dom K 1.50; s pošto celoletno K 20.—, polletno K 10.—, četrtletno K 5.—, mesečno K 1.70. — Za inozemstvo celoletno K 30.—. — Naročnina se pošilja upravnishču. — Telefon številka 118.

DAN

NEODVISEN POLITICEN DNEVNIK.

Posamezna številka 6 vinarjev.

Uredništvo in upravnishču: Učiteljska Tiskarna, Francišanska ulica št. 6. Dopisi se pošiljajo urednishču. Ne frankirana pisma se ne sprejemajo, rokopiši se ne vračajo. Za oglase se plača: peti vrsta 15 v, osmrtnice, poslana in zahvale vrsta 30 v. Pri večkratnem oglaševanju 10-15% pust. — Za odgovor je priložiti znamko. — Telefon številka 118.

Neposredne posledice vojne.

PISMO IZ BELGRADA.

Belgrad 2. (15.) aprila 1913.

Bela vrana v srbskem tisku.

Dogodki okoli Skadra in za Skader razburili so srbsko javnost — lahko z mirno vestjo trdim — do skrajnosti. Nikdo ne ve, kdo je prav kriv, da Skader ni padel. Eni dolže črnogorskega kralja, ker ni zahteval prej srbske pomoči, drugi iščejo vzrokov drugje, nekateri — in teh je mnogo — vidijo »hudičovo kopito« v Petrogradu in seveda vsi pa soglašajo v tem, da smatrajo — z obžalovanjem moram priznati — Avstrijo kot provzročitelja največjih škod za balkanske Slovane.

V takem soglasju pa se pojavi v »Balkanu« neki dr. D., ki zavzema povsem nasprotno stališče dosedanjih srbskih politikov. Uredništvo lista je seveda odklonilo vsako odgovornost za članek, češ, da se ne strinja s takimi nazori.

No, in dr. D. je zavzel popolnoma naravno stališče: emancipacija Balkana od tujih vplivov in — proč od Rusije. Svoje nazore utemeljuje s tem, češ, da je že car Aleksander izjavil nekemu srbskemu politiku, da bo Rusija vedno čuvala nad Srbijo, da se ji ne krati življenje, pač pa ne bo nikoli pripustila njenemu razširjenju na Balkanu do moči.

Ta izjava predstavljatelj ruske države zadobila je svojo sankcijo z neštetimi dejstvi naperjenimi proti Srbiji in proti Črnogori.

Pravega krivca današnjemu položaju ni iskati tedaj drugje kot v zunanji politiki Srbije same. Srbija je vedno vpirala svoj otročje vdan pogled na oficijelno Rusijo in iskala zavetišča pred neštetimi sovražniki Srbstva.

Ta politika rusofilstva je vbijala v narodu prirojeno vero v samopomoč in vključ največjim razočaranjem, kakor n. pr. za dobe aneksijske krize, ni srbska politika v ničem spremenila svoje smeri, držeč se starokopitnih tradicij — tutorstva.

Za evropsko politiko velevažen govor nemškega kancelarja, ki je sicer imel pred vsem namen podpreti nove vojne zakonske predloge, je označil zmagonosno jugoslovansko orožje kot eden glavnih vzrokov za okrepitev ruske voje sile.

Isti respekt pred srbskim orožjem ima tudi Avstrija, v tem je tudi iskati vzrok nezasiščenega odpora proti srbskim težnjam.

Avstrija je Srbiji mnogo škodovala in bo tudi v bodoče izkoristila vsako priložnost, da Srbijo čim bolj pritisne ob zid.

Ali bi ne kazalo obrniti hrbet Rusiji ter jo na ta način kaznovati za njeno nehonetno postopanje?

Nasprotno pa bi bilo na mestu približati se trozvezi — odnosno Avstriji — ter ustvariti v srbsko-avstroogorskih odnosih nekaj »modus vivendi«, tembolj, ker se more Srbija popolnoma zanesljivo opirati na svojo — od vseh spoštovano — armado.

To bi bilo nekako jedro članka dr. D., ki je izšel v včerajšnjem »Balkanu«.

Ako abstrahiramo slovansko sentimentalnost, ki bi sicer ne smela igrati v politiki nikake važne vloge, je treba priznati, da članek nikakor ne misli napačno, obžalovati je le, da ni prišel s temi nasveti pred balkanskimi dogodki.

Ko bi se ta politika mogla izvajati pred balkansko vojno, bi pač ne bilo danes nikakega albanskega vprašanja, še manj pa skaderskega. Toda današnji položaj je tak, da je Srbiji edina pot samopomoči, ki jo edina privede — s podporo balkanske zveze — v sfero popolne nacionalne, ekonomske in državne samostojnosti.

Predpogoj za njen in za obstoj vseh balkanskih držav, pa je kar **najtežnja balkanska zveza**, v kateri more najti tudi Srbija dovoljno zaščite in ohrane.

Balkanski narodi prestali so pravkar gigantske boje proti staremu njihovemu sovražniku, sijajno se je uveljavilo njihovo orožje, združeno v bratski slogi, za osvobojeenje podjarmljene raje. Sedaj pa nastaja vprašanje, ali bodo balkanski narodi istotako v stanu premagati ogromne težkoče, ki se pojavljajo pri razdeljevanju pridobljenega ozemlja? Ali si bodo v svesti emancipacije Balkana od tujih vplivov, Ali se zavedajo, da je vsaka emancipacija balkanskih držav že a priori nemogoča, ako bodo živeli v neslogi med seboj, ako razbijejo to, kar so stvorili z velikim naporom in še večjimi žrtvami v krvi in denarju? Ali mar hočejo žrtvovati bodočnost za nestalno sedanjost?

Mi avstrijski Slovani ne moremo zahtevati od njih, da žrtvujejo svoje življenske in lokalne interese za »sentimentalizem slovanske ideje«. Toda oni apelirajo na simpatije narodov in v prvi vrsti slovenskih z ozirom na gorostasne krivice, ki se jim gode od strani »zainteresiranih« držav. To podkreplja evropsko pošteno javnost v njihovo korist. Nasprotno pa imajo — posebno avstrijski Slovani — močno moralno oporo v močnem in silnem jugoslovanskem vstanju. Že prvi uspehi balkanskega orožja spravili so na tapet v avstrijski politiki razna državnopravna vprašanja, ki doslej niso imela nikjer nikake zaslombe. In ako vidijo avstrijski Slovani svoj vzor in ideal na zjedinenem Balkanu, združijo svoje sile tudi avstrijski Slovani pod enim geslom in praporom in morda v doglednem času se posreči slovan-

ski večini v Avstriji spremeniti smer državne politike v korist Slovanstvu in v prvi vrsti — balkanskim narodom.

Vsled tega imajo avstrijski Slovani, ne samo pravico, ampak tudi dolžnost, da vplivajo na balkanske zaveznike, da ohranijo balkansko zvezo in jo še bolj utrdijo in poglobijo v svojo lastno korist in v korist avstrijskih Slovanov, ki tvorijo neprodiren zid med vladeželjnim Germanstvom in Balkanom.

V ta namen naj bi se združile slovanske korporacije, da — brez razlike strank — uplivajo pisмено ali brzojavno na balkanske držav-nike pri razdeljevanju osvojenega ozemlja, da se balkanska zveza ohrani, ker neodgovorni elementi in šovinistično razpoložen tisk, že danes ščuje — celo z oboroženo silo — enega zaveznika proti drugemu.

Vzrok in temelj vsemu temu gibanju v takozvanem bolgarsko-srbskem in bolgarsko-grškem sporu je predvsem — baje — pomanjkljiva pogodba med zaveznimi državami za balkansko vojno.

V tem oziru bo mogoče več jasnosti, ko bo vlada odgovarjala na tozadevno interpelacijo v narodni skupščini glede pogodbe, kar se zgodi pojutrišnjem.

Jaz — za svojo osebo — sem absolutno prepričan, da delajo Bolgari s svojimi pretiranimi zahtevami Srbom in Orkom veliko krivico, četudi jo opravičujejo s pogodbo. Ko se je sklepala pogodba, je mogla Bolgarska — kot relativno največja država na Balkanu izvenemši prejšnje Turčije — uplivati na stilizacijo pogodbe v svojo korist. Z druge strani pa niti Srbija niti Grška niso mogle zahtevati ugodnejših pogojev za-se. Nastaja pa tudi vprašanje, kdo nam more garantirati, da bi sploh prišlo do balkanske zveze, ako bi Srbija in Grška ne pristopile na omenjeno pogodbo. Vojna sila Srbije je bila neznana in Bolgari so svojčas celo slavili svojo zmago nad njo.

Pod pritiskom razmer in da se končno reši turško vprašanje na Balkanu stvorila se je pogodba v pretežno korist Bolgarske, katera bi imela na ta način dobiti celo Trakijo in Macedonijo in še velik del Stare Srbije.

Tu pa je treba pripomniti, da stoji v pogodbi tudi razdelitev Albanije med zaveznike in bi Srbija dobila na podlagi pogodbe tudi izhod na Jadransko morje.

A kaj vidimo danes, Srbija je izgubila izhod na morje, iz Albanije pa se stvoril nekak nonsens države in tudi Grška bo brezdvomno oškodovana v Epiru.

Vključ temu pa so Bolgari tako drzni (notabene to ni le tisk, ampak to zahteva sam zunanji minister Bolgarske dr. Danev), da zahtevajo

Blokada Črne Gore.

Kralj Nikita: Šta me briga Evropa.

točno izpolnitev pogodbenih točk od ostalih zaveznikov.

To je treba pibiti, da ne bo slovanska javnost napačno informirana, četudi se izpostavljam nevarnosti očitanja, češ, da sem pristranski napram Bolgarom. Ali je mar objektivnost v tem, da se namenoma prikriva slabosti enega dela Slovanstva v škodo — ne samo drugega — pač pa celokupnega Slovanstva sploh, ker nastaja nevarnost, da razbijejo Bolgari balkansko zvezo ter iščejo nadomestila pri Rumunih, katerim so v umetno — od gotovih krogov — inspiriranem bolgarsko-rumunskem sporu, izročili Silistrio, da se sami okoristijo pri svojih zaveznikih, katerih skupnosti so dolžni hvala — ki je v politiki pastorka — za svoje uspehe na bojnem polju.

Pri natančni izpolnitvi pogodbe — ako pogledamo v Cvijičev brošuro — bi bili Srbi in Črnogorci najbolj oškodovani.

Vidi se, da so Bolgari primerno podučeni od trozveze in tudi navzočnost dr. Daneva v Petrogradu, da resno misli, ali se ne povrne zopet bratomorno krvoprelitje med Bolgari in Srbi zaradi — zmag?

Verujte, da v tem vprašanju, v vprašanju pogodbe in razdelitve teritorija, leži usoda balkanske zveze in samostojnost balkanskih narodov.

Položaj je velerešen in vprašanje veleakutno, čim bolj se približujemo zaključitvi miru.

Le enoten nastop vsega Slovanstva v Sofiji, kakor je to zelo hvalevredno napravil poslanec Klošč, da odnehajo od svojih pretiranih zahtev in da privolijo v primeren kompromis, more zabraniti ponoven požar na Balkanu.

Kompetentni faktorji naj razmišljajo o tem. Mars.

Slovenska zemlja.

Zidan most.

Zdi se, da bomo kmalu sredi narodnostnega boja in s tem postali na slovenskih tleh to, kar bi že davno biti morali: mesto v slovenskih pokrajinah, **kojemu treba posvečati ravno toliko pozornosti, kot kakemu drugemu narodnemu ogroženemu kraju.** Da je temu res tako, pričajo podvojeni naporu Nemcev, ki hočejo prav posebno postajo, s silo ponemčiti. Pri tem žalostnem stremljenju jih seveda podpira tudi Juž, železnica, ki v zadnjih časih po Slov. Stariju sploh čisto odkrito dela na korist nemštvu — v škodo slovenskega naroda, iz katerega žepov vleče letno tako neštete tisoče. Ker se je pričel v zadnjem času tu živahno razvijati slovenski duh, se je seveda morala takoj udinjati nemštvu tudi Juž, železnica, pod koje zaščito se je ustanovila tu že podružnica »Südmarke«, katere nekateri priganjajo delajo z vsemi nedopustnimi sredstvi, da dobe temu jetičnemu nemškutarskemu nestvoru primerno članov. Ti ljudje se ne strašijo niti najgršega terorja in kar na debelo groze — celo javno — z denunciacijami na zgoraj. Razveseljivo dejstvo pri vsem tem je le to, da kljub temu ne najdejo kalinov tam, kjer jih iščejo, namreč, med nižjimi sloji, zlasti železničarji. Ker tu ničesar ne dosežajo, pa groze inteligenciji, zlasti uradnishču. Prej kot slej pa jim pomagajo pri tem narodnem ubijanju naši klerikali, od katerih edini dobivajo potrebno potuho. Daleč smo že prišli. Zato pa je zadnji čas, da se začne za nas zanimati vsa javnost, Slovincem pa, ki še vstrajajo, pa tudi onim, ki morda že omahujejo, kličemo: »**Ne vda!te se!**«

LISTEK.

M. ZEVAKO:

V sencu jezuita.

(Dalje.)

»Pa njen kolovrat?«
»Ah, saj res, sir!« je rekla častna dama z zlobnim nasmeškom.
»Gospa vojvodinja je predla ves božji dan...«

»Pa kaj je rekla?«
»Prav ničesar, sir.«
»Ali ni nič omenila mene?«
»Ne, sir; niti vašega Veličanstva, niti koga drugega.«

Kralj je zavzdihnil in pomolčal iznova.
»Pravite, da spi?« je povzel.
»Če spi, ne vem, sir; v postelji leži in oči ima zaprte...«
»Dobro; lahko odidete...«
Častna dama se je poslovila in izginila.

Kralj se je zamračil in premišljal nekaj minut. Na kaj je neki mislil?

Kakšne skrite misli so se bujale v njegovi duši?
Zasvetilo se mu je v očeh; nato je skomizgnil z ramami in izpremenil maloma ves svoj izraz — s tisto lahkoto, ki ga je delala dovršenega komedianta; zapustil je sobo, kjer se je vršil ta pogovor, in stopil v svoj kabinet, kjer ga je čakalo nekaj plemičev.

Smehljajočega obraza je stopil med nje.

In plemiči so si šepnili med seboj:

»Njegovo Veličanstvo je dobre volje...«

Kralj je pomignil dvema ali trem izmed njih — čast, ki je zbudila v vseh ostalih silno ljubosumnost — in odšel v tej družbi iz palače.

Blizala se je deseta ura, Pravi na ljubo je treba priznati, da je Franc I. le redkokdaj pustil čakati zaljubljeno žensko.

Zakriviti majčkeno brezvestnost do Magdalene Feronove — to pač. Pahniti napotnega soproga v ječo — to tudi; ubiti žensko, ki se je je bil naveličal, z eno samo prezirno besedo — istotako! A pustiti čakati žensko, ki se mu je ponujala — tega ne za vse na svetu! Vidi se, da je bil po vseh pojmi in pravilih svojega in našega časa kavalir — izraz, ki se blešči v zgodovini človeške morale v prav posebni luči.

Blizala se je torej deseta ura, in kralj je spešil korake.

Dospevši do hiše, ki mu jo je bil Ivan Siromak natanko opisal, kakšna je in kje stoji, je kralj poslal svoje spremstvo domov.

On ni bil bojazljivec. In tudi to, da ga nekega dne lahko zgrabijo v kako zasedo, mu niti ni prišlo na um.

Se tega bi ne bil verjel, če bi mu bil kdo rekel, da se utegne najti na vsem svetu človek, ki bi le v sa-

njah mislil na zasedo proti njemu, kralju farnoskemu.

In če bi slučajno vendarle prišlo do kake zasede, je morala že sama prikazen kralja zadoščati, da se vderejo v zemljo vsi zalezovalci in rokovnjači...

Potrkal je na vrata in si pogladil s svojo običajno gesto brado, v kateri so se pojavljali tu in tam že sivkasti lasje.

Vrata so se odprla še tisti hip; Franc I. se je nasmešnil, videč to naglico, ki mu je pričala, da ga čakajo z nestrpnostjo.

»Vstopite,« je rekel ženski glas, ki ga je imel kralj za glas kake lišne. V resnici pa je bila to Magdalena Feronova. Bala se je nedvomno, da ga Ivan Siromak ne bi zaklal na mestu, in ko je videla, da kralj prihaja, je hitela sama odpirat vrata.

Ko je bil visoki gost v hiši, so se zaprla vrata s težkim treskom. Franc I., ki ga je nenadoma obdala tema, se je zdrnil in začutil nekaj težkega, kakor nejasno boizen. Magdalena Feronova, ki ga je bila prišla za roko, je opazila ta drhtljaj.

»Ali se nemara bojite?« je dejala. »Saj se lahko umaknete, ako vam ni povšeči...«

»Jaz, da bi se bal! Ko držim za tako nežno in dišečo ročico, kakor je ta-le... Bogme, krasno dete, prav nasprotno je: tajinstvenost mi silno ugaja...« Pelji me naglo k svoji gospe...«

Magdalena Feronova ni rekla

ničesar več; rahlo vlekoča kralja s seboj, ga je peljala po stopnicah, zagrnjenih z gosto temo.

»Proketo črna je ta pot, kakor me vodi y nebesa!« se je pošalil kralj.

»Sva že tu...« je zamrmrala Magdalena, »treba vam je samo odpreti ta vrata... vidite, tu je ključka.«

Položila je Francevo roko na ključko svoje sobe in izginila brez glasu.

Kralj je stal z utripajočim srcem par trenutkov pred vrati. Ne, da bi se bil bal... Nasprotno, govoril je resnico, ko je rekel prej, da ljubi skrivnosti, ki mu povečujejo ljubzenski apetit in dajejo tem ljubavnim pohodom posebno mikavnost. Skrivnost mu je povzročala vsaj iluzijo mogoče nevarnosti in potemtakem iluzijo zmage. Zato je mislil sam pri sebi:

»Po njeni opreznosti bi sodil, da sem naletel na zelo plašno meščanko, ki hoče storiti nocoj svoj prvi greh zoper zakonsko zvestobo. Luč božja, srečo pa imam!«

Nato je rahlo odprl vrata in vstopil.

Soba je bila zapuščena. Dišeča voščenica jo je polnila s slabotno, medlo lučjo.

Z naglim pogledom okrog sebe je kralj objel elegantno opravo s krasnim pohištvom in dragocenimi tkaninami, ki ga je obdajala.

»Tristo vragov,« je vzkliknil

sam pri sebi, »dama, ki prebiva tukaj, mora biti izkušenejša, nego sem si mislil...«

Polagoma pa so se nagubale njegove obrvi.

Počasi, kos za kosom, je spoznal to opravilo!

Prvi so ga presenetili parfumi... parfumi, ki jih je ljubila nekdanja ljubica pred vsemi drugimi; nato je spoznal posteljo... nato stole in vse podrobnosti oprave... Zazdelo se mu je, da se mu blede, in prebledel je nehote.

Franc I. je imel fizično hrabrost pravega soldata. Toda ta globoki molk, ta žalostna svetloba sveče, ta natančni posnetek ljubavnega gnezda, ki se ga je spominjal še tako dobro — vse to se ga je dojmilo kakor mora. Preplašene oči so se mu uprle v zavese v ozadiju sobe.

»Skozi tisto-le zavese je prihajala noter!« je zamrmral in si otrli znoj tesnobe, ki mu je curil po čelu. »Prihajala je, vsa bela in rožnata v svoji lahki svileni obleki... obleki od bele svile, ki je puščala gole njene mramorne roke... Vstopila je in rekla: — Evo me, gospod moj dragi, ter se mi obesila okrog vrata... Oh, ta peklenska slika! Ah... kje sem. Ali bo res vstopila ona? Oh, samo da ne bi bila ona! Da bi bile vse to sanje!«

Tisti hip pa so se odprla vrata v ozadiju sobe, in Magdalena Feronova je stopila na prag. Nehote je segel kralj po svojem bodalu.

Kdor poniža se sam, podlaga je tuj-
čevi peti!«

Iz Halož.
Kdor more priti med naše ljud-
stvo in videti ves njegov tihi obup,
se mora omehčati! Le pomislite: še
pred 14. dnevi so bili naši vinogradi
v najlepšem stanju in kazali upanje,
na veselo trgatve, polne kleti ru-
nega Haložana in lepe stotake —
dobiček obilnega truda, odškodnino
nezgod minulih let! Pa vse je šlo po
vodji in že danes bi lahko na prste
izračunali mesce, ko potrka na vrata
premnogega vinorejca, blede žena
— beda! Vse je bilo v tako vzornem
stanju, pa pride ena sama noč in za
njo... Imeli smo 50 celizja pod ni-
člo! Že v noči je prišel v naše hribe
strah, a ko je zjutraj posijalo sonce,
mi je sledil obup... Izostale so
podpore dežele, sedaj je prišlo še
to, kaj naj storimo? — Če vlada
ne prisloži s milijoni, če ne popusti
davke in ne da drugih ugodnosti v
oblini meri — kaj potem? Začel bo
peti boben, in drug za drugim po-
ljudje naši prisojni domovi na dražbo!
(Op. ured.: Ne le v gospodarskem
slučaju bo ta vremenski pojav naj-
brže usoden, marveč tudi v narodno
političnem. Država pač ne bo mogla
odreči pomoči — nujne — pa bo to
lahko izrabljala v pritisk na sloven-
sko obstrukcijo in dež. zboru. Bojimo
se, da bodo klerikalci morali dati
usodnih koncesij, za vsako stopinjo
vladne podpore.)

Iz Maribora.
(Nekaj se pripravlja. — Zadnji kon-
cert. — Na naslov vojaških oblasti.)
V dobro poučenih nemških kro-
gih se širi vedno bolj vest, o kateri
je dobro, da se tudi mi z njo bliže
seznamimo. Govore in trde, da od-
stopi dosedajni župan dr. Schindler
a z njim, da se umakne tudi iz občin-
skega delovanja dr. A. Mally, dose-
dani podžupan, Slovensko izročitev
diplome častnega občanstva dne 26.
t. m. ki se ima — kot že na drugem
mestu javljeno — tema možema po-
deliti, spravljajo s to govorico v ne-
posredno stiko. Zanimivo je tudi ve-
deti, koga vidijo ti ljudje v bodoče,
na čelu naše mestne uprave. Tudi v
tem oziru so baje že določene osebe:
to sta dr. in dež. poslanec Wastian
in »Nemec« dr. Oroš, prvi kot žu-
pan, drugi kot županov namestnik.
Te izpremembe se imajo dovršiti že
v poteku prihodnjega polleta. Če se
to uresniči, smo pač mi prvi, ki mo-
ramo za vse slučaje urediti svoje
taktiko za bodoče možnosti. Seve-
da, se bodo tudi tokrat našli ljudje,
ki bodo skušali s svojo cinčavostjo
vse skupaj — od naše strani — za-
vlačevati, dasi so vsi pojavi dani, da
smo do skrajnosti vsaj — previdni in
pripravljeni. — Pisali smo že, da je
bil zadnji koncert vsakoletni — sla-
bo obiskan. Delali smo, da je temu
kriva premajhna reklama. Kot svoj-
čas ob priliki »Triglavskega ple-
sa« in »Bergfesta«, pa smo tudi to-
krat v stanu bilježiti, da je bilo par
Slovencev — tudi tokrat na proti-
slovenski veselici »Südmarke«, ter
trosilo tamkaj svoj denar v nemške
namene. Zgodilo pa se je tokrat ene-
mu od njih to, kar bi se bilo moralo
že preje marsikomu; vrgli so ga iz
veseliščnih prostorov. H koncertu
samemu še par javnih mnenj, došlih
nam deloma od lajkov, deloma od
strokovnjakov: Koncert, ki bi naj bil
simfoničen, temu ni odgovarjal. Ra-
zne fantazije so mu dale preje lice
promenadnega, dasi so bile v orke-
stru izborne moči — oboje, celi, kon-
trabas, rogovi iz graške opere, in
brata gg. Serajniki, vijoline, ki sta
vendar znana kot mojstra prve vr-
ste! — s katerimi bi se dalo lahko
kaj čisto drugega napraviti. Potem
— v bodoče prosimo, da se nam da
več skladateljev, za vsako točko
drugega, a novejšega stvari. Smetana,
Beethoven, Schweb in tudi deloma
Dvořák, so nam že znani. V zboru
naj pohvalno omenimo še soprane,
ki so bili kaj nežni in priključivo me-
hki. Tudi alti so rešili svojo nalogo
častno, tenor je bil premočan in tudi
basi ne čisto povoljni. »Slov. Cital-
nici« priporočamo, da napne vse
sile, da se rešimo mučnih verzij, o
prenehanju pevskega odseka. Čas-
ta dolžnost ji naj bode, da nam po-
kaže prihodnje leto zbor, kot nam
ga je preje kazala o takih prilikah.
Gg. pa, ki danes raje ne objavljamo
— ne sodelujejo, prosimo, da
vsaj v tem oziru pozabijo, kar je bi-
lo. Sramovati bi se morali, če bi se
vzled premalega razumevanja, tega
za nas toli važnega faktorja morali
odpovedati. Ali ste že čisto pozabili,
na laskave besede celo naših na-
sprotnikov, ki ste jih želi druga leta
v priznanju. Združimo se in, če tre-
ba, ne ustrašimo se tudi novih de-
narnih žrtev! Gre za naš ponos!
V zadnjih časih se je večkrat dogo-
dilo, da so enoletni prostovolci o.
kr. topničarskega polka št. 3. izživali
Slovence štetice po večernih urah
na promenadi s tem, da so se kot
Nemci pačili v slovenščini. Nočemo

za sedaj izvajati posledic, pač pa
proslavo slav. korno poveljstvo v
Gradcu in ono topničarskega polka
št. 3. da pouči gg. kako se imajo
vesti, dokler imajo vojaško suknjo;
če ne, bi se morali obrniti še kam
drugam.
Selnica ob Dravi pri Mariboru.
Slovenski obrtniki in rokodelci!
Tukaj se je praxkar začelo z zida-
njem velikanskega podjetja za do-
bavo električne moči. Delo bode tra-
jalo nad tri leta in bode zaposlenih
1500 delavcev in uradnikov. S tem
se bode močno dvignil promet in ob-
nem nastane potreba novih obrtni-
kov. Da se nam ne vgnezdijo zopet
Nemci, pozivljamo s tem slovenske
rokodelce, da se čim prej javijo, ker
sedaj je še dobiti primerne prostore.
(Natančen naslov pove uredništvo
tega lista.) Najnujnejše bi se rabili:
dober čevljar (ni konkurence), mi-
zar za stavbe in pohištvo, kovač, iz-
prašan v kovanju konj (in volov) ter
tudi dober klepar bi imenitno izha-
jal. Če se pokaže potreba še po kaki
drugi stroki, objavim to v tem listu.
Za pojasnila sem vedno na razpo-
lago, samo je priložiti znamko za od-
govor. Dravan.

Dnevni pregled.

1713 — 1813 — 1913. Danes
se obhaja 200letnica pragmatične
sankcije. Kaj je pragmatična sank-
cija, vsak otrok. Po nji se do-
loča nasledstvo na avstrijskem pre-
stolu. — Češki narodni svet je iz-
dal poseben oglas, po katerem naj
se ravna predavatelj v šolah. Za
nas ima pragmatična sankcija še po-
seben pomen, ker so takrat hrvaški
stanovi poudarjali svoje pravice
(enako češki) in ker se je takrat
imenovalo slovenske alpske dežele
v zvezi s hrvaškimi. Pragmatična
sankcija je bila koristna za državo,
da ni nastal notranji boj zaradi na-
sledstva in bila je važna, ker je na
njeni podlagi zavladala cesarica
Marija Terezija, ki je kot vladarica
prvo skrbela za priprosto ljudstvo.
Njeno delo za povzdigo gospodar-
stva, izobrazbe in šole bo vedno za-
pisano z zlatimi črkami. Ta doba
pomeni preobrat, ko kmet dobi svojo
vrednost kot državljan. — Letnica
13 pomeni v naši monarhiji vedno
kaj posebnega: Leto 1513 se je pri-
pravljalo splošni kmetički upor — leto
1613 se je začel hud boj med plem-
stvom (verski boj), kar je vodilo do
tridesetletne vojne — 1713 je prišla
pragmatična sankcija — 1813 se je
vršil osvobodilni boj proti Napo-
leonu, katerega slave letos Nemci in
pri tem pozabljajo, da je Evropo
osvobodila Rusija — leto 1913,
se vrše velike izpremembe na Bal-
kanu narodni boj. Kdo ve, kaj bo
leta 2013. Za nas je glavno, da varu-
jemo v skupini, kamor nas je od-
delila pragmatična sankcija, svoje
narodne pravice in da se zavedamo,
kaj nam gre kot poštenim državlja-
nom.

O slovenskih krajevnih imenih
je zelo dobro pisal predvčerajšnji
»Slovenec«. Iz članka se vidi, da je
pri nas glede krajevnih imen vedno
slabše in da jih hočejo vedno bolj na-
domestiti z nemškimi spakami. De-
želni zbor kranjski je že 28. okt. 1910
sklepal glede tega in je zahteval, da
se ohranijo slovenska krajevna
imena nedotaknjena. Toda vlada se
na to ni ozirala in dočim so bila pri
prejšnjih ljudskih štetjih upoštevana
slovenska imena — so se pri zad-
njem ljudskem štetju vsi naši kraji
nazvali z nemškimi spačenimi imeni.
To je naš napredek — tako nam kra-
dejo že naša imena in uradno ne pri-
znajo imena niti takih slovenskih
mest kakor je Ljubljana. Tako prika-
lamo iz dvojezičnosti v enojezičnost
— seveda zopet v nemščino. V ura-
dih dobiva nemščina vedno vse pra-
vice, ker je premalo odpora od strani
naroda in v notranjem uradu bo
kmalu prepovedana slovenska be-
sedna. Naša krajevna imena pa ho-
čejo ponemčiti, da bi se niti na zuna-
je videlo, da tu živijo Slovenci.
Kako dolgo pojde to tako naprej?
»Disciplina! Disciplina!« Prejeli
smo: Ta klic se širi, kakor nlega
dni v Rimu strašni: »Hanibal ante
portas!«, med nami vselej, kadar so
volitve in kadar gre za mandate.
»Disciplina! Zvestoba!« deklamirajo
vsi naši listi in vsi naši kandidati,
nagovarjajoči s sladkim licem vsa-
kogar z »Ljubi prijatelji!« Po volit-
vah pa se pozablja na disciplino, zve-
stobo in na ljube prijatelje, kandidati
radi pozabijo svoje volice, ali pa jih
k večjemu v kakšnem listu prav
grdo ozmerjajo. Discipline in zve-
stobe ni več med našimi poveljniki,
ki jo zahtevajo vedno in vselej le od
infanterije. Te dni smo čitali prav
grde hrulacije nekega takega povelj-
nika v najkromisnejšem kasarnskem
žargonu. Famosni ta general vlihti
še dandanes leskovko in bič ter se
dere na infanteriste, kakor nalozor.

nejši korporal iz doba pred letom
1866. Občutek imamo, da je temu ge-
neralu najbolj žal, ker je odprav-
ljeno tekanje skozi šibe in polaganje
na klop. Če bi imel oblast, bi te na-
prave nemudoma obnovil vsaj za
svoje volice in vsaj za pristaše na-
rodnopredne stranke, Somišljenike
S. L. S. bi pardoniral, seveda, ker se
jih boji, somišljenike nemške
stranke pa bi pardoniral, ker je —
lojalen. In tako je prav, zakaj »šiba
novo mašo poje« in »kdor ljubi,
tisti pretepa«. Naš general ima o lu-
bezni namreč tiste pojme, kakor ju-
goslovanska kmetica. »Ne tepe me
več, torej me ne ljubi!« javka reva.
Da nam ni treba javkati, zato nas
general tepe, ki nas strastno ljubi.
Oče nam je, oče, kakor svoječasno
dr. Janez Bleiweis. Mi pa smo nje-
govi otroci. Pravzaprav hoče reči
»smrkavci«, a kot estetik uporablja
izraze — »ljubljena mladina, mili
naši otroci«. Toda oče pozablja, da
so ti »otroci« že zreli mošje, in da
ima ta »mladina« že 4 do 5 križev
na hrbtu. Tem groziti z leskovko pa
je vsaj malo prekasno! Tudi smrkav-
cev ne bo našel več v današnjih aka-
demikih v dobi 22 do 25 let. Sicer pa,
ljubi oče! Ako sta si oče in sin v
čemerkoli navskriž in če sta oba
omikana, potem gresta lego tiho med
štiri stene ter se ondi mirno in do-
stojno pomenita. Nikjer pa ni pamet-
nega očeta, niti v loškem pogorju,
ki bi tekla na sredo ceste ter ondi
kriče in robante dopovedoval sinu
svoje mnenje. Če se vendar najde
oče, ki bi sredi ceste stoječ razgra-
ljal in kričal: »Kakor steklega psa
te pobijem! Na gnojišču boš crkal!
Preganjaj te bom kot garjavca!« —
potem tisti oče ne uživa pri svojih
sinovih nobene ljubezni in niti ne pri
sosedih nobenega spoštovanja več.
Tako je, ljubljani naši oče, pa čisto
nič drugače. O disciplini se pa po-
menimo prihodnje leto.

Dunajska dvorna knjižnica. In
tako sta torej izpregovorila dr. Ivan
Priatelj in dr. Kidrič iz dunajske
dvorne knjižnice ter poslala g. dr.
Tavčarju dopisnico, kjer proslavlja
pamflet proti slovenski mladini.
Hlapčevska sužnjost se pač vedno
druži s protijugoslovanstvom. —
G. županu dr. Tavčarju sta pisala tu-
di še dva druga gospoda, ki sta go-
vorila v svojem imenu.

V pojasnilo. V članku »Bojimo
se« od torka 15. t. m. prinaša »Slo-
venski Narod« tudi pasus »Nekateri
kokejtujejo s to »revolucionarno«
mladino, kakor n. pr. g. V. K. v svo-
jih »Vedarijah«, kjer se boji črmiti
o »Preporodu« pametno besedo« itd.
itd. Če bi bil »Narodov« član kar za-
res prečital pasus, na katerega se
nanaša, bi bil videl, da izjavljamo
bistvu ravno to, kar izvaja on sam,
da je namreč vsaka politična ire-
denta neumestna. Pozdravljal sem
pa duševno revolucionarnost mladi-
ne, in upam, da smem biti glede
tega drugačnega naziranja, nego vi-
sokočislani gospod »Narodov« član-
kar. Zares jugoslovansko vprašanje
ima za nas samo eno lice: Doseči
avtonomijo v okviru monarhije. Tu
smo edini. Vse drugo pa, kar je gos-
pod član kar tam napisal, je deloma
nedostojno namigavanje. Če kaj ve,
naj pove, da sami obračunamo z
agenci provokaterji; onemu hiperlo-
jalnemu kokodakanju se pa na Blei-
weisovi česti le smejejo, ker vedo,
za katerim grmom tiči zajec. Takti-
ke gosp. član karju seveda ne smem
predpisovati, mislim pa, četudi me ni
nihiče o tem vprašal, da oni argu-
mentirajo iz starobiralne orožarne, da
one psovke o jetičnih klikah, o sme-
tišču in gnojišču, o crkanju in cunjah,
ne bole, da pa smrdi. Gospod pri-
poveduje, da je ostarej v poštenosti
in razumu. No, zmerjati ni pozabil,
in nečesa se je naučil na novo: Nor-
čevati se z imenom revije, ki je za
slovensko kulturo stokrat potreb-
nejša, nego vsa prisiljena lojalnost.
Zares, nisem zaman čul navdušene
sodbe: Gospodu je na stilističnem
umotvoru le čestitati. — Vladimir
Knaflič.

**Aktiven oficir avstrijskega ge-
neralnega štaba ruski vohun.** Interpe-
lacija v nižje avstrijskem deželnem
zboru. Na seji dne 17. aprila nižje-
avstrijskega deželnega zbora t. l.
je socialni demokrat Siegel, vložil
sledenjo interpelacijo: »Pred nekaj
dnevi je izšla v »Arbeiterzeitung«
sledenja notica: Aretacija aktivnega
oficirja, ki je vžival največje zaupa-
nje generalnega štaba, zaradi špio-
naže zbujala velikansko senzacijo.
Aretirani častnik je nadporočnik Ce-
domil Jandrič; z njimi je bil areti-
ran tudi njegov brat Aleksander.
Oba sta rojena Srba in sinova vo-
jaškega uradnika v Sarajevu. Brata
sta živela jako razuzdano, z zaprav-
ljivim življenjem in občevanjem z
damami, katerih družba po naya-
di ni dolgočasna, sta si nakopala v
kratkem ogromne dolgove. Nadpo-
ročnik Jandrič je zatorej sklenil sto-
piti v zvezo z Rusijo. Ruski vojni
ataše je bil baje na stanovanju obeh
bratov reden gost. Jandriču so vsled

njegove uporabnosti poverili izdelo-
vanje najtajnejših elaboratov. Kopl-
je naj je v njih prodajal Rusiji
za velike vsote. Nenavadna potrat-
nost njegovega brata je zbudila po-
zornost policije. Njegov brat se je iz-
dajal za slikarja. Policijski agentje so
nadzirali »imovitega« slikarja in ta-
koj prve dni so zasledili njegovo ob-
čevanje z agenti tuje države. Ko je
bila zanjka okolo dvojice malone za-
drgnjena, je policija obvestila vojni
upravo. V torek zjutraj so se podali
organi državne policije z majorav-
ditorjem Jaroslavom Kunzom na sta-
novanje bratov. Vrata jim je odprl
nadporočnikov sluga. Majoravditor
Kunz je šinil skozi predsobo do
sobnih duri. Ko je nadporočnik ugledal
majoravditorja, je skočil k pisal-
ni mizi v svojo spalnico. Ampak
majoravditor Kunz mu je glasno za-
klical: »Stojte, gospod nadporočnik!
Nalog imam, da vas aretiram; prosi-
m Vas, da se mi ne ustavljate!«
Hkrati so vstopili detektivi v spalni-
co Aleksandra Jandriča. Nato se je
v stanovanju, obstoječem iz treh sob
vršila lišna preiskava, ki je našla
med drugim tudi pobotnice znatnih
vsot, ki sta jih brata dobila iz Var-
šave, Pariza in Budimpešte. Areta-
cija so oblasti strogo prikrivale in
lišo, v kateri sta brata stanovala,
strogo nadzirale, da ujamejo exen-
tualne sokrivce. Baje bo aretirani še
neki drug častnik. Slučaj Jandričev
je baje v zvezi s špionažo, ki jo je
uganjal pred nekaj dnevi v Budim-
pešti aretirani »učitelj angleščine«
Brabura. Pravijo, da je nadporočnik
Jandrič dober prijatelj nadporočni-
ka barona Konrada pl. Hötendorfa,
sina načelnika generalnega štaba in
da je le-tega tako premotil, da so mu
bila na priporočilo Konrada zaupana
posebna dela. Vsled te vesti je bila
»Arbeiterzeitung« zaplenjena. Vpra-
šamo gospoda cesarskega namestni-
ka: Ali se hoče zavzeti pri justič-
nem ministru za to, da naroči du-
najskemu državnemu pravdniku, naj
v bodoče, ne zlorablja svoje zakonite
oblasti in naj ne prikriva s svo-
jimi zaplembami javnosti dogodkov,
ki temu ali onemu niso prijetni? —
To je tudi ono, o čemur »Dan« ni
smel pisati, pač pa »Edinost«.

Srbski bojkot. »Mali Žurnal« je
prinesel oklic, ki so ga prejele vse
avstrijske komore. V oklicu se po-
ziva proti avstrijskemu blagu. Srbi
opravičujejo pred Slovani svoj bojk-
ot, češ, da so prisiljeni v to. V
oklicu opozarjajo trg. komore že
naprej na bojkot, da se obvarujejo
nepotrebne škode.

Varujte se sleparjev. Te dni je
hodil po idrijskem in žirovskem
okraju večnoma po hribih — neki
človek pod imenom Johann Tratnik.
Pravil je, da je vrtnar in da je do-
ma iz Kamnika. Poselske knjižnice
ni imel — rekel je, da je bil prisil-
jen prodati suknjo in da je v suknji
pozabil knjižico. Tako je prodajal
tudi svojo uro. Pravil je, da ima
zlato uro z verižico, da jo je po-
pošil dobil z Dunaja od Rudolfa Ne-
manna, tovarna za ure na Dunaju
X. Herrngasse 38, dne 27. avgusta
1912. in da je stala 60 kron 80 vin.
Kazal je tudi odrezek pošne nakaz-
nice v dokaz, da je res toliko stala.
Teden pozneje pa se je razvedelo,
da ni imel le eno uro ampak več ur,
da niso bile zlate ure — ampak po-
zlačene navadne ure, ki se dobe
povsod po 4 K. Za te ure je zahteval
po 20 K, dajal jih je pa po 10—15 K.
Poštni odrezek je bil seveda ponar-
ejen. Prodajal je takih ur po 5—10
na dan. Ako slepar še hodi po okraju
naznanite ga sodišču. Ko je napravil
kupčijo je navadno zdihnil, kako je
hudo, ako mora človek svojo uro za
vsako ceno prodati. Bil je šibke po-
stave, srednje starosti, okoli 40 let,
imel je rumene brke in je govoril
slovensko in nemško. Torej pozor
pred sleparji!

Nadležen gost. Preteklo nedeljo
je razgrajal hlapec Andrej Stare v
neki gostilni v Kamniku, vsled česar
ga je gostilničar postavil pod kap.
Staretu to ni bilo prav nič po volji
in je začel razgrajati na cesti. Tam
je napadel z nožem tudi slikarskega
pomočnika Franceta Podbreznika
in ga je težko poškodoval.

V znamenju noža. Te dni je na-
stal v neki gostilni na Dolenjem Go-
lem med več fanti, med katerimi se
je nahajal tudi hlapec Anton Kralj,
z doslej neznane vzroka prepri-
kateremu je sledil seveda tudi pre-
tep. Med ruvanjem se je spilzil
Kralj pod neko mizo, da bi bil tam
na varnem. Fantje pa so potegnili
mizo proč, napadli so Kralja z no-
žem in mu prizadejali devet poškodb
na životu. Poleg tega je Kralj za-
dobil tudi na glavi težko rano. Nje-
govo obleko so mu surovi napadatelci
popolnoma razrezali na životo.

Tatvina lesa. Posesniku Josipu
Smikovcu iz Podjela v radovljiški
okoliščini so neznanj tatovi pred krat-
kom iz njegovega gozda odnesli lesa
v vrednosti 50 kron.

Odmevi »Titanica«. Kakor se iz
Novega Jorka poroča je zvezo so-
bratov reden gost. Jandriču so vsled

dišče podaljšalo rok za prejem od-
škodnine proti »Ocean Steam Ship-
Company« radi katastrofe na ladji
»Titanica« in to v približno šestdesetih
slučajih. Sedmim Švicarjem se
je podaljšal rok za odškodnino na
trideset dni, petdesetim priseljen-
cem pa na en teden. Skupne odškod-
ninske zahteve znašajo 11.774.600
dolarjev, ki se bodo razdelili med
685 oseb. Na poznejše odškodninske
zahteve se ne bo oziralo.

Brzovlak ga povozil. Na želez-
niški postaji Semeringu je dne 16.
aprila t. l. povozil neki brzovlak pi-
smonošo Josipa Pajerja in ga je te-
žko poškodoval. Ranjenca so takoj
odpeljali v bolnišnico. Njegovo stan-
je le skoraj nevarno.

**Velikanski požar skladišča za
žito.** Na železniški postaji Kaba v
obližju Debrečina na Ogrskem je
predvčerajšnjem izbruhnil v nekem
skladišču za žito velikanski požar,
ki je vpepelil 170 vozov pšenice, 120
vozov rži in veliko množino turšice.
Skupna škoda presega pol milijona
kron.

Ljubljana.

— »Balkanska vojna« v kari-
katurah in pesmih izide danes do-
večera in se bo dobivala jutri do-
poldne v upravnistvu »Dneva«.

— Jutri bo imel »Dan« zopet
prilogo »Balkanska vojna« in bo sta-
la številka 26 vinarjev. One trafike
in prodajalne po deželi, ki žele pri-
logo, naj nam še danes sporoče.

— V Kranju, v Novem Mestu,
v Celju in drugod, kjer je prve iz-
daje zmanjkalo, se bo jutri prodala
»Balkanska vojna« kot priloga
»Dneva«, da bodo imeli vsi okoli-
čani priliko, da si jo kupijo.

— Razmere v Mostah. Najkru-
tejša postopanje in teptanje pravice
občanov — davkoplačevalcev v Mo-
stah se zrcali v tem, da občinski za-
stop v Mostah nima tiste energije,
ki bi bila potrebna, da zastopajo in-
terese svojih volilcev. Prva instan-
ca v občini in prvi parlament je go-
tovo občinski odbor, v ta parlament
pošljejo občani davkoplačevalci, vo-
lici svoj zastop, ki je po zakonu dol-
žan, da zastopa interese tistih, ki
so poslali v ta parlament svoje za-
stopnike, dolžnost teh bi na bila, da
taki zastopniki stojijo neprestano v
stiku s tistimi, ki so jih poslali in po-
stavili na to mesto. Vse drugače se
godi ravno tukaj v Mostah. Na tem-
melju pravičnosti in nepristranosti
bi mogel posloovati tak parlamentček
v svojem delokrogu pravično. Kaj pa
se godi ravno v Mostah? Občinski
odbor sam zametuje precejšnji del
prebivalstva v svojem okvirju in ne
pripozna jim druge pravice kakor
to, da smejo plačati še samo občins-
ki davek in to je tisti del prebiva-
lstva, ki plača 75% vsega občinskega
davka slučajno pa noče trobiti v
Oražmov klerikalnem rog. Sikane,
protizakonitosti, absolutizem na eni
strani protekcija in najboljše ugod-
nosti na drugi strani ovirajo, da se
ne pride v občini do pozitivnega in
resnega dela. Sosed sosedu, brat
bratu, to je geslo Oražmijade v Mo-
stah. V nobeni občini na Kranjskem
ni toliko prepira in nezadovoljnosti,
kakor ravno v Mostah. To sovra-
štvo se pa še vedno in vedno širi.
Kdaj se bode končalo, nam ni treba
veliko ugibati, ker to bodo odločili
občani takrat, kadar se jim bode
zdelo, da je tega dovolj. S takimi
represalijami postopa načelstvo ob-
čine Moste proti tistemu delu pre-
bivalstva, ki se mu za nobeno ceno
ne uda. Da je klerikalizem zmagal v
Mostah pri zadnjih občinskih volit-
vah, temu so brez vsega dvoma kri-
vi socialni demokratje, če jim bode
to doprineslo kak uspeh, to je po-
polnoma njih stvar, gotovo je samo
to, da že danes sami občutijo, kaj so
zagrešili ne morebiti samo v Mostah
ampak tudi drugod. Na eni strani
delajo zvezo z Italijanom in Nem-
cem na drugi pa s klerikalcem. Njih
geslo je proti naprednjakom. Naj-
bolj aktualno in važno vprašanje
v Mostah je gotovo šolsko vpraša-
nje v Mostah. To vprašanje hočejo
klerikalci rešiti brez davkoplačeval-
cev in enostransko, tjavendan. Vse
delo izvršujejo za kulisami in komaj
čakajo, da bi kakšen sklep šolskih
oblasti postal pravomočen, da bi po-
tem začeli svoje delo na rovaš dav-
koplačevalcev. Nobeden tega ne mo-
re reči, da šola v Mostah ni potreb-
na, najbolj je pa potrebna za kle-
rikalce same in njih podrepanke, po-
sebnost pa za tiste, ki hočejo pri tel
šoli iskati dobiček, da bi se rešili iz
svojega žalostnega finančnega po-
ložaja. Znano je, da Oražem tiči glo-
boko v golgovih, njegovo posestvo
je zadolženo na okroglo 92.000 K to
izkazujejo zemljiške knjige. Koliko
ima družega dolga, nam ni znano,
ampak vemo le-to, da mu neki ugle-
dni trgovci v Ljubljani ni niti za-
upal 34 v to je dokaz, da Oražem
v Ljubljani ne uživa posebnega
kredita. To je dokaz, ki ga podane

javnosti, da ona izve, koliko žrtvu-
jejo klerikalci za Oračma samo za
to, da ga vzdržujejo na površju, ker
edino njega imajo, ki je sposoben, da
izvisti vse protizakonitosti proti
tistem delu prebivalstva, ki noče
trobiti v njegov umazani rog. Odpor
tudi protidopir in kdor seje veter,
žanje vihar. Odporna sila v Mostah
narašča od dne do dne, klerikalci in
njih podporniki bodo postajali poniž-
nejši kakor hitro bodo videli našo
moč. Danes si še marsikateri misli
saj je vse zastoj ne pomaga prav-
ni. Ta predsodek moramo prema-
gati in reči se mora iz malega raste
veliko, naše drevo raste in to je na-
ša organizacija, treba je, da ga za-
živamo, da požene veje na vse stra-
ni po naši občini. Zato imamo to
svojo organizacijo, da se skupaj zbi-
rano in posvetujemo o našem po-
ložaju in kadar bode naša organiza-
cija močna, takrat se nam ni treba
bati kakšnega Oračma in njegovih
kompanjonov. Zatorej skupno na
delo!

— Nemških agentov je med na-
mi čim dalje več in delajo dobro ku-
pičijo na škodo našim trgovcem.
Mljudni Slovenci so še tako ponižni,
da govore z njimi Nemci, nemško
in jim pomagajo delati »kšeft«. Ka-
kor je znano, je mesto že opozorilo
na to židovsko nevarnost.

— Nabiralniki »Sokola I.« v
Ljubljani so v posameznih lokalih v
letu 1912 donesli sledeče vsote: pri
br. A. Bončarju 96.10 K, J. Počival-
niku 36.50 K, L. Rožkarju (Auer)
21.40 K, A. Gorše 19.90 K, J. Zupar-
čič 13.98 K, K. Drašček 13.70 K, J.
Dolenc 11.14 K, A. Mrak 4.30 K.
Skupaj torej 217 K 02 vin. Hvala
iskrenemu vsenjenim poverjen-
kom in njim, ki so polnili nabiralni-
ke. Na zdar!

— Javno predavanje g. dr. Go-
saka o: Delavskih štrajkih in njega
posledicah se vrši v nedeljo dne 20.
t. m. ob polu 10. uri dop. v veliki
restavracijski sobi v Narodnem do-
mu. Predavanje o tej točki bo zani-
mivo za vsakogar, posebno še za
delavstvo. Vstop je vsakomur prost.

— Sestanek zaupnikov N. S. Z.
se vrši v nedeljo dne 20. t. m. takoj
po dovršenem predavanju. Sestane-
ki se vrši v posvetovalnici N. S. Z. v
Narodnem domu. Prosimo vse od-
bornike, člane nadzorstva in zaup-
nike sploh, da se gotovo udeležijo
sestanka.

— Slučaj na ulici. Včeraj je šel
po cesti izpred Mestnega doma pro-
ti Poljanski cesti pijan človek, ki
pa ni bil izmed nabornikov (pri nas
se misli, da se mora piti, kadar se
gre na nabor.) Moč se je delal še
bolj pijanega, kakor je bil in si je
pri tem dovolil neumestne besede
proti ženskam, ki so šle mimo. Na-
zadnje je zapazil neko gospodično
in je odšel za njo pri tem pa je za-
čel kazati svoje »premoženje«. Lju-
dije so se zgražale in ženske so opra-
vičeno protestirale. Ena iz njih je
poklicala stražnika, ki se mu pa ni
zdelo vredno, da bi bil šel za pi-
janec, kljub temu, da je pijani ne-
rodnež žensko razžalil z grdim pri-
imkom, češ: vsakega pijanca bom
aretiral. Mi smo zato, da se pusti
nabornikom veselje, ki ga občutijo
pri tem, da bodo nosili belo suknjo,
proti pijanim nerodam pa naj se na-
stopa kakor sicer. Kako pridejo
mimni ljudje na ulici do tega, da jih
bo zmerjal pijanec ali kako naj žen-
ske molče poslušajo žaljive psovke,
ako pridejo slučajno mimo. Strogost,
ki je včasih vidimo drugod veliko
preveč, bi bila tu prav umestna.

— Koseška vedeževalka umrla.
Dne 13. t. m. je umrla v Kosežah
Stefanova Franca, ki je bila v Lju-
bljani in nje okolici znana kot vede-
ževalka, ki je med drugim tudi »co-
prala«. Bila je stara 72 let. V živ-
ljenju je hodila k nji po nasvete
mlado in staro iz Ljubljane in tudi
iz okolice, ker si je bila Franca kot
vedeževalka pridobila slavno ime.

— K včerajšnjemu naboru v
»Mestnem domu« je bilo poklicanih
197 mladeničev, potrjenih je bilo 62,
izostalo jih je 20, pet je bilo pa do-
ločenih za preizkušni nabor v garni-
zijski bolnišnici. Nabor se je vršil v
redu, končan je bil ob pol 1. uri po-
poldne. Zadnji dan nabora za mesto
Ljubljano bo danes v ponedeljek
pride na vrsto okolica.

— Na trgu umrla. 62 stara de-
lavčeva žena Frančiška Medveček,
stanujoča na Cesti na Loko, je šla
včeraj zjutraj na trg. Na trgu je
oslabela in se zgrudila na tla. Pre-
peličali so jo v deželno bolnišnico,
kjer je takoj umrla.

— Kinematograf »Ideal«. Novi
spored ima 3 senzacije in sicer:
»Odrin po zavzetju«, »Pogrebne
slavnosti v Atenah«, in drama v bar-
vah »Polet za življenje«. V torek
»Quo vadis?«, največja senzacija, ki
se je dosedaj kazala. Scenerija, igra,
nedosegljiva. Na Dunaju in Gradcu,
kjer se kaže ta sluka ljudstvo kar
trunoma zahaja v kinematograf Ta

film se bode predvajal od torka 7
dni zaporedoma. Predvajanje traja
2 uri. Začetek od 3. uri. Cene neko-
liko zvišane.

Trst.

Niso pozabili nanj. Lansko leto
meseca avgusta je prišel na pošto
neki Jožef Udovič, star 27 let in je
zahteval od uradnika da mu izplača
200 K z obrestmi, ki jih je imel nalo-
žene v poštni hranilnici. Ako pa je
vsota več kakor 5 K ne izplača po-
štni urad takoj, ampak je treba na-
znaniti centrali na Dunaj. Udovič je
moral storiti isto. Predno pa je pri-
šel z Dunaja »avizo« se je podal
Udovič večkrat v poštne urade, kjer
je jemal iz poštne hranilnice majhne
zneske, katerih skupna vsota je zna-
šala 80 K. — Ko pa je prišel z Dunaja
»avizo«, da lahko vzame iz poštne
hranilnice ves vložen denar, t. j.
200 K in obresti, se je podal Udovič
na pošto in uradnik mu je izplačal
vseh 200 K z obrestmi vred; pozabil
pa je odšteti že dvignjenih 80 K. —
Udovič je vtaknil denar v žep in je
molčal. Uradnik je opazil sleparijo
še nekaj ur pozneje. Naznanil je
Udoviča takoj na policijo, ki ga je
začela takoj iskati. Udovič pa se je
že bil odpeljal iz Trsta na nekem
parniku »Avstro Amerikane«. — V
ponedeljek pa je izvedela policija, da
se je Udovič zopet povrnil v Trst.
Prebrskala je vse tukanje in naposled
je iztaknila. — Na policiji je iz-
javil, da ni imel namena opehariti
pošto, ampak da je menil, da mu
izplačan denar pritiče. — Pride pred
sodnijo.

Slov. trobojnica, kje si? Odgo-
vor na odgovor odbora »Del. kons.
društva« v »Edinosti« priobčimo v
prihodnjih dneh.

Socialist in kamorist, bi si člo-
vek mislil, da si ne moreta biti ožja
prijatelja, ker se ne moreta socialno-
demokratska in kamoristična stran-
ka nikdar strinjati. In vkljub temu,
sta si socialisti v Trstu dobroznani
»narodni agent«, tako ga je enkrat
»Dan« imenoval in kamorist R. B. le
vendar intimna prijatelja. Socialist-
agent M. na vse mogoče načine štu-
dira, kako bi pokazal B. tega zagri-
zenega kamorista, tržaškemu Sloven-
cem naprednega narodnjaka, ker pa
tržaški Slovenci niso tako neumni,
je prizadevanje agenta M. seveda
brezuspšno.

Kolesarsko društvo »Balkan«
se je udeležilo 13. t. m. mednarodne
dirke, katero je priredilo italijansko
društvo »Olimpia«. Kolesarjem je
bilo dovoljeno teči tudi s prostim te-
kom, ker dirka je bila 7 kilometrov
peš (hoditi), 13 kilometrov priti s
kolesom. Član kolesarskega društva
»Balkan« je vozil z navadnim kolesom
in je prišel drugi na cilj kakih
100 kilometrov za prvimi. Ko bi bil
imel kolo s prostim tekom, bi bil
gotovo prvi. Vsa čast mu za tak
uspeh med Italijani in upamo, da bo
imel še več veselja in poguma za
drugič.

Društva.

Gledališko društvo na Jesenicah
vpriporoči v nedeljo 20. t. m. ob polu
8. uri zvečer v dvorani pri »Jeleni«
na Savi dramo »Selanka«, ki je če-
škega izvora. Ker se letošnja sezo-
na bliža k koncu pričakuje se obilne
udeležbe. — V nedeljo 13. t. m. se
je letos že tretjič igrala »Miklova
Zala«, ki je zopet napolnila obširno
dvorano. Pa kaj bi ne! Igra je že
sama na sebi zelo zanimiva, povrh
pa še dobro naštudirana in gledati
na odru naše vrle igralce je res ve-
selje.

Trbovlje. V nedeljo 20. t. m. pri-
čakuje moška podružnica C. M. dru-
žbe še večje udeležbe v dvorano g.
Porteja, kakor pretečeno nedeljo.
Pridite vsi.

Danes zvečer koncert »Ljub.
Zvona« v »Narodnem domu«.

Zborovanje Zveze Jugo-
slovanskih Železničar-
jev v Trstu.

Trst, 12. aprila.

(Vsled pomanjkanja prostora se je
ta članek za nekaj dni zakasnil.)

Kdo ne pozna »Zveze jugoslo-
vanskih železničarjev«? Pozna jo
vsa širša javnost, posebno pa jugo-
slovanska, in tudi simpatizira z njo.
zakaj zasluga »Zveze jugoslovan-
skih železničarjev« je, da se je v na-
rodnostnem indiferentizmu se naha-
jajoče jugoslovansko železničarstvo
vnelo za narodno stvar, za narodne
pravice jugoslovanskega ljudstva,
za katere se bojuje sedaj poleg svo-
jega stanovskega boja za zboljša-
nje stanja jugoslovanskih železničar-
jev.

Ko še ni bilo »Zveze jugoslo-
vanskih železničarjev«, so bili jugo-
slovanski železničarji organizirani
pri socialistnih demokratih, kjer so se
jim godile v narodnem oziru veli-
kanske krivice. Jugoslovanskega že-
lezničarja socialistni demokratje niso
upoštevali, pač pa so upoštevali
Nemce. Zato so bile takrat lahko
slabe razmere na železnici. Jugoslo-
vanski železničarji so postajali tak-
rat po zaslugi socialistnih demokra-
tov vedno bolj narodno indiferni.
Socialni demokratje so prezirali slo-
venski jezik vsepovsod. Na shodih
so govorili izključno le v nemškem
jeziku; glasilo socialno - demokratič-
ne železničarske organizacije je bilo
pisano tudi v nemškem jeziku, dasi-
ravno so bili jugoslovanski železni-
čarji pri njih organizirani. Z eno be-
sedo rečeno, na jugoslovanskega že-
lezničarja so pljuvali; od njega so
samo zahtevali, da plačuje — seve-
da za koristi nemških železničarjev.
— drugih pravic mu niso privoščili,
ampak so ga zapostavljali in tepta-
li na vsej črti.

Tera pa se je jugoslovanski že-
lezničar naveličal. Pred par leti so
si jugoslovanski železničarji ustano-
vili lastno organizacijo, »Zvezo ju-
goslovanskih železničarjev«, v ka-
teri so sami svoji gospodarji. Na nje-
ni podlagi se torej bojujejo za svoje
stanovske in narodne pravice. Danes
razprostrta »Z. J. Ž.« svoj de-
lokrog po vseh jugoslovanskih po-
krajinah, povsod ima močne podru-
žnice. Shodi, ki jih prireja Z. J. Ž. ne-
prestan, so vsi dobro obiskani, kar
dokazuje, kako veliko zaupanje
vživa pri vseh jugoslovanskih že-
lezničarjih.

Posebno pa je bil imeniten in
važen shod, ki ga je priredila Z. J.
Ž. v petek zvečer; vršil se je v dru-
štveni dvorani, ulica sv. Frančiška
št. 2, in ga je otvoril pri polni dvo-
rani njen predsednik, g. Iv. Škerjanc.

Govornik je v obširnem govoru
pojasnil, kakega velikega pomena je
Z. J. Ž. za jugoslovansko železničar-
stvo in kako žalostne razmere so
vladale na železnici pred ustanovit-
vijo Zveze. Toda Zveza je zastavila
v boju za narodne in stanovske
pravice jugoslovanskega železničar-
stva vse svoje sile. Nastopala je z
veliko energijo in odločnostjo, da so
se razmere izpremenile. Dandanes
jugoslovanskega železničarja ne za-
postavljajo več tako kakor takrat.
In to je zaslug Zveze. Sicer smo še
zapostavljeni, a ne več tako.

Glavni namen Z. J. Ž. je, da pri-
bori jugoslovanskemu železničarju
vse pravice na domačih tleh, na ka-
terih ima predvsem on pravico do
kruha, do življenja. Bojevati se mo-
ramo proti Nemcem, ki hočejo zase-
dati najlepša mesta pri železnici in
to celo na naših tleh.

Da se popolnoma osvobodimo
jarma, ki nas tlačí, se moramo str-
niti vsi v Zvezo. Dolžnost vsakega
jugoslovanskega železničarja je, da
se jej pridruži.

Govornik je tudi omenjal 17 mi-
lijonski predlog in železničarstvu
škodljivo postopanje socialne demo-
kracije. Nadalje je povdarjal, da teži
na pristojnem mestu nešteto resolu-
cij, vpsanih po Z. J. Ž. in da bo
treba z vso silo pritisniti, da se ugo-
di upravičenim zahtevam jugoslo-
vanskega železničarstva. Z močno
organizacijo jih bomo prisilili, da
nam bodo morali ugoditi.

(Konec jutri.)

Najnovejša tele-
fonska in brzojavna
poročila.

KRALJEVA PROKLAMACIJA.

Pariz, 18. aprila. A. M. poroča,
iz dobro informirane strani s Cet-
inja, da pripravila kralj proklamacijo
na svoj narod, v kateri razlaga, da je
z ozirom na to, da so srbske čete
odpoklicane, prisiljen prenehati z ob-
leganjem Skadra. (Za enkrat ne ve-
rujemo, da bi bil zmožen tako diplo-
matične podlosti.)

SRBSKI SVET ČRNOGORSKEMU
KRALJU.

Belgrad, 18. aprila. Vladin or-
gan »Samouprava« svetuje kralju
Nikoli, da naj nikar ne izvrši svoje
grožnje in naj ne objavi korespon-
denca z ruskim carjem, češ, da s tem
odbije Rusijo od sebe.

ČRNA GORA ODKLANJA POSO-
JLO.

London, 18. aprila. Črnogorski
delegat Popović je govoril danes v
znanjem uradu in izjavil, da je po-
oblaščen povedati, da Črna gora od-
klanja posojilo, kot tudi, da bo na-
daloval z obleganjem Skadra.

MIROVNA POGAJANJA.

Sofija, 18. aprila. Danes ali jutri
bo tudi Srbija sprejela posredovanje
velesli.

PREMIRIJE.

Carigrad, 18. aprila. Premirje
med Bolgari in Turki je sklenjeno
ustmeno. Vsebinska premirja je, da
traja do 23. t. m. in da ga je mogoče
obnoviti, če bi se do tega časa mi-
rova pogajanja še ne končala. Ob-
novitev sovražnosti je treba 48 ur
prele oznaniti, preden se začne. —
Posebna komisija naj dovoli neutral-
no zono.

PRELIMINARNI MIR.

Sofija, 18. aprila. Preliminarni
mir bo podpisan v najkrajšem času
in sicer na boljše.

ODGOVOR ZAVEZNIKOV.

Sofija, 18. aprila. Odgovor za-
veznikov na noto velesli bo predan
jutri. Zveza se zahvaljuje velesliam
za posredovanje in upa, da se bo
vpoštevali interese zaveznikov pri
vojni odškodnini in pri odločitvi uso-
de Egejskih otokov.

NEZADOVOLJNOST BOLGAROV S POLITIKO TRIPELENTENTE.

Sofijski dopisnik »Corriere della
Sera«, ki je v ozkih stikih z bolgar-
skimi vladnimi krogi, poroča svoje-
mu listu: Politično se zdi, da se bol-
garske aspiracije obračajo na drugo
stran. Rusija se nič več ne blišči na
bolgarskem obzorju, in zdi se, da se
vsi nagibajo k trozvezi. Eno od teh
znanih je tudi pot kralja Ferdinan-
da v Rodosio, kjer so številni spo-
mini mažarskih rodoljubov-emigran-
tov. In odkoder je pošal kralj neki
mažarski arheološki družbi tele-
grafični pozdrav v mažarskem je-
ziku. Nikdar prej se v Bolgariji ni
slišalo tega, kar sedaj, da je namreč
bolgarsko prebivalstvo tatarskega
plemena in da nima nič drugega slo-
vanskega kot jezik.

ITALIJA IN EGEJSKI OTOKI.

London, 17. aprila. Reuterjeva
agentura poroča: Stališče italijanske
vlade glede na bodočnost Egejskih
otokov je sledeča: Predvsem ne
more biti nobene debate o ravnanju
Italije z ozirom na one otoke, ki jih
ima zasedene. Italija ne gre za tem,
da bi jih obdržala. Toda tozanska
pogodba ne pripušča nobenega dvo-
ma o njih bodočnosti, kajti Italija jih
ima vrniti Turčiji, čim ta izpolni
svoje obveznosti glede na Tripola-
tanijo in Cirenajko. Uspehi balkan-
ske vojne torej nimajo nobenega
vpliva na onih dvanajst Egejskih
otokov, ki so sedaj v italijanskih ro-
kah. Kar se tiče ostalih otokov, nima
Italija ničesar opomniti, razum da
želi ostati v soglasju z drugimi vele-
silami, kadar bodo odločevale o uso-
di otokov. Kar pa se tiče jadranske-
ga obrežja in južne meje Albanije,
se izkazuje važno za interese jadr-
anskih držav, da se meja Grške, ki ima
že Krf, ne razteza tako daleč na se-
ver, da bi bili Grki virtualni lastniki
kriske ožine, kar bi jim omogočilo,
da bi s inapravili pomorsko bazo, ki
bi imela prevelik vpliv na položaj
na Jadranskem morju. Za Italijo in
za Avstrijo je to očitno vprašanje
velike strategične važnosti. Kar se
tiče južnih albanskih meja, želi Ita-
lija kakor ostale velenje, da razpolaga
nova država s takim teritorijem, da
more živeti. To je najvažnejša točka,
o kateri sta Italij ali Avstrija v po-
polnem sporazumu.

LONDONSKA KONFERENCA.

London, 18. aprila. Konferenca
se je pečala s stališčem Črne gore v
Skaderskem vprašanju. Bilo je go-
vora o posojilu, ki naj bi ga garan-
tirale vse velesile.

Dunaj, 18. aprila. Oficielna »W.
alg. Ztg.« poroča, da se je včera
na londonski konferenci obravna-
valo vprašanje kompenzacij, ki naj
se dajo Črni gori za Skader. V pred-
logu je bilo, da naj se v gospodar-
sko svrhu da posojilo 30 milijonov.

FRAN KRAIGHER

krojaški mojster

Gosposka ulica števil. 5

se priporoča slavnemu občinstvu za naročila vsakovrstnih oblek po
meri. — Inozemskega in domačega blaga veeno na izbero. — Spre-
jema tudi izdelovanje oblek in popravila. — Cene zmerno. — Izdeluje
vsakovrstne svetovno znane gumbje iz svile in blaga, trpežne tudi za
eksport po morju.

Mednarodno spedijsko podjetje

R. RANZINGER, Ljubljana.

Ustanovljeno 1876.

Telefon števil. 60.

Podjetje za prevozino ces. kr. priv. juž. železnice. — Carinska agentura c. kr.
glavneega carinskega urada v Ljubljani. — Redni nabiralni promet na vse strani.
— Reekspedicija in skladišča. — Ekspresni promet ovojev. — Transport in
shranitev mobilij. — Agentura avstrijskega Lloydja.
Pisarna v mestu: Selenburgova ulica 8. — Centrala in skladišča: Cesta na
južno železnico 7. — Podružnica: Glavni carinski urad, južni kolodvor.

FINANCA KONFERENCA.

Pariz, 18. aprila. Mednarodna
finančna konferenca se ne bo vršila
pred 10 majem. Predsedoval ji bo
francoski minister za zunanje zade-
ve Pichon.

SOBRANJE.

Sofija, 18. aprila. V današnji seji
je Gešov odgovoril na interpelacijo
in glede mirovnih predlogov velesli
izjavil, da so sprejemljivi; glede
bolgarsko - srbskih odnosov pa,
da je prišlo nekaj pritožb od bolgar-
skih državljanov (!) iz okolice So-
luna in Krve Palanke, da so na blife
te pritožbe izročene srbski vladji, ki
je obljubila preiskavo.

BOLGARI PROTI SRBOM.

Sofija, 18. aprila. Tukanjski list
pravijo, da mora Bolgarija računati
s Srbijo kot z novim sovražnikom.
(Res lepa hvaležnost za vso pomoč,
ki so jo poslali Srbi Bolgarom!)

ATENTATOR V ZBORNICI.

Bukarešt, 18. aprila. Pri današ-
nji otvoritvi parlamentarne seje je
z galerije ustrelil neki človek s kil-
cem; »Naj se že vendar usliši glas
Macedonije.« Po par trenutkih se
vzdigne predsednik in izjavi, da
traja seja dalje. Množica je z »bra-
vo«-klici odobravala korak predse-
dnika. Atentat je vrvel v zbornico
tudi pisмено prošnjo. Bil je prijet in
odveden v zapor. Je rodod Macedo-
nec in sicer je nacionalističen Ru-
mun. Finančni minister je stavil
predlog, da naj se dovoli za zidavo
ljudskih šol 50 milijonov. Predlog
je bil kot nujen sprejet.

Odgovorni urednik Radivoj Korene.
Last in tisk »Učiteljske Tiskarne«.

Mali oglasi.

Glasovirje, pianine, avtomate,
gramofone, plošče prodaja, uglašuje,
popravlja solidno Josip Oblak, Lju-
bljana-Glince 92.

Čenjenim obiskovalcem Trsta
se priporoča prenočišče v hotelu H.
Kosič, ulica Carradori št. 15. Cene
nizke. — Skupno več dijakov, naj-
nižja cena.

Pridni zastopniki se iščejo za ta-
koj proti visoki proviziji, eventualno
gotovi plači. Ponudbe pod »Trajnost«
na »Prvo anončno pisarno«.

Kupi se oprava in vage za spe-
cerijsko trgovino. Ponudbe na »Pr-
vo anončno pisarno«.

Zanesljiva oseba, ki je kaj čez
dan prosta, se išče. Ponudbe: »Za-
nesljiv« poštnoležeče Ljubljana.

Modistinja se sprejme. Pismene
ponudbe pod »Moda« poštnoležeče
Ljubljana.

Lepa mesečna soba se s 1. ma-
jem odda v Sodni ulici št. 6., I. nad.
Istotam se tudi kupi majhen pes va-
ruh.

Cenena kava

(dokler je kaj zalogo)

85ⁿ 80ⁿ

1/4 kg Brasil I 1/4 kg Brasil II

žgana žgana

v filijalki

Julij Meinl

uvoz kave

Filijalka:

Ljubljana, Selenburgova ul. 7

! Prodajo !
se prav dobro ohranjeni
knjigoveški stroji
in sploh vse za knjigoveško obrt potrebne
utenzilije.

Več se polzve v pisarni
g. Fr. Novaka, odvetnika v Ljubljani.

Špecerist

starejši želi takoj mesta. Ponudbe pod
K. J. na „Prvo anončno pisarno“

Malo rabljen pisalni stroj

(amerikanskega sistema) se po zelo
ugodni ceni proda. Cenjena vprašanja
prosi se pod „Priložnostni nakup“
na „Prvo anončno pisarno“.

Kavarna
odprta celo
noč.
„LEON“
Gostilna
Florijanska ulica št. 6.

Laška kuhinja

v Ljubljani.
Od danes naprej se dobe vsak dan
sveže morske ribe
in najboljše vino iz deželne kleti
Paronco in Brioni.

Teodor Kunc
Prešernova ulica št. 5, I. nadstropje.

Damski modni salon

za angleška in francoska
.. dela se priporoča. ..

Plošče preje K 4.—,
sedaj samo K 1.95.
Velikanska zaloga
gramofonov!
Zahtevajte cenike.

Gramofonske plošče
K 1.95 K
25 cm velike, dvo-
stranske, priznane
najboljših znamk
prodajam radi velike
zaloge pod last. ceno
Fr. P. Zejbec,
Ljubljana, Stari trg št. 9.

Lasne kite

najtinejše kakovosti po 5, 7, 9 in
12 kron — vse vrste lasne podlage
in mrežice — barva za lase in brado
„Neril“ po 2 in 4 K — toaletne po-
trebščine — lasulje, brade in druge
potrebščine za maskiranje, vse po
zelo zmernih cenah priporoča

Štefan Strmoli
brivec in lasničar

Ljubljana, Pod Trančo št. 1,
(vogal Mestnega in Starega trga).

Izdeluje vsa lasničarska dela solidno in okus-
no. Kupuje zmešane in rezane ženske lase.

Slovinci! Spominjajte se naše prekoristne
Ciril in Metodove šolske družbe!

Radi prevelike zaloge blaga dajem

20% popusta

vse pomladne najnovejše damske kostume, krila, bluze
kakor tudi obleke in površnike za gospode in dečke
najmodernejšega kroja.

Postrežba točna in solidna. Cene priznane nizke.

Angleško skladišče oblek

O. Bernatović, Ljubljana, Mestni trg št. 5.

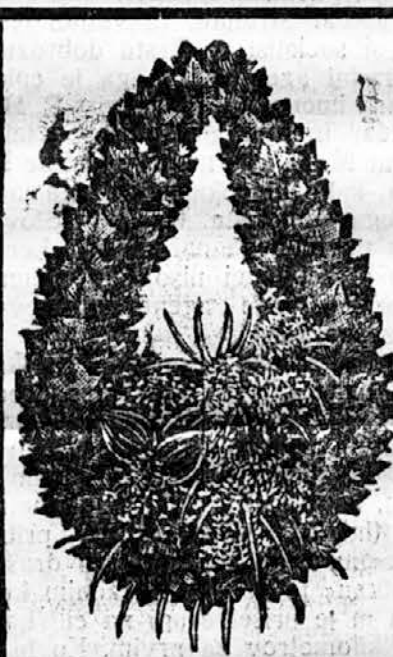
Izgotovljene obleke

površnike, pelerine za moške in dečke. Fine vrhne jo-
pice, cele obleke (kostume) in posamezna krila za ženske
v manufakturni in konfekcijski trgovini

„Pri Škofu“ v Ljubljani,

na vogalu Medene ulice in Pred Skofijo št. 3 (nasproti gostilne
„Pri Sokolu“. — Podružnica tvrde R. Miklauc.

Velika izbira. — — Stalne nizke cene.

Slavn. občinstvu v mestu in na deželi v ljudo
priporočam največjo zalogo krasnih

nagronih vencev in

trakov z napisi.

Zunanja naročila se izvršujejo hitro in točno.

Cene brez konkurence.

V zalogi je vedno do 500 kosov od 2 do 60 K
komad, tako, da si vsakdo lahko izbere.

Fr. Iglič :: Ljubljana ::
Mestni trg 11-12.

Ob nedeljah se dobivajo venci v isti hiši v I. nadstr.

Moderni klobuki za gospode

trdi in mehki, najnovejših oblik in barv,
slamniki, čepice, vse v nedvomljivo naj-
večji izbiri in najboljši kakovosti iz
prvih svetovnih tvornic po zelo skromnih
stalnih cenah z 10% popustom v

Modni in športni trgovini

P. Magdič, Ljubljana, nasproti
glavne pošte.

2

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.

Stritarjeva ulica št. 2, (lastna hiša)

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu, Sarajevu, Gorici in Celju.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih

4 3/4%

trgovski pomočnik

spreten prodajalec ter popolnoma
več te stroke. Ozira se samo na
boljšo moč.

Josip Seunig v Ljubljani.

Del. glavica:
K 8,000.000.

Rez. fond nad
K 1,000.000.

Sprejema zavarovanja človeškega življenja po najraz-
novrstnejših kombinacijah pod tako ugodnimi pogoji,
ko nobena druga zavarovalnica.

Zlasti je ugodno zavarovanje na doživetje in smrt z
manjšajočimi se vplačili.

Rezervni fond K 58,461,432.58. — Izplačane
odškodnine in kapitalije K 123,257,695.77.

„SLAVIJA“ vzajemno zavarovalna banka v Pragi.

Vsa pojasnila daje

Generalno zastopstvo v Ljubljani

čigar pisarne so v lastni
bančni hiši

v Gosposki ulici št. 12.

Zavaruje poslopja in premičnine proti požarnim škodam po najnižjih cenah. Škode cenjuje takoj in najkulantneje. Uživa najboljši sloves, koder postuje.

Pozor! Sprejema tudi zavarovanja proti vlomski tatvini pod zelo ugodnimi pogoji. — Zahtevajte prospekte!